

V. Kausch
„Cehwijas“ seletons.

Nr. 47.

Dreischdeem, 19. nowembri.

1903.

Gahršneeki.

Romans is Masurijas no Richarda Skowronneta. Latwiski no J. S.
(Turpinajums.)

„Ah,“ Janis sazija, „laidam gan tapehž, ka tu to nakti, kad wina uš
tewt gaibija, neaifgabji?“

Sahmels Guseks behdigi pakratija galwu.

„Ah ne, wina jau tā kà tā buhtu pee zita gahjuse, tapehž ka es biju
tikai nabaga kalpinšch, kas wareja winai weenigi pa sikhda latatam eedahwat
un nesin kahdas mulkibas fatschustet ausi... Taisniba ir, kungs, ko jau
teizu. Seeweetes ir wifas ischuhstas, wifas rabineezes tai, kura jau para-
bihšes dahrsà kahrbinaja ar to ahbolu. Un kad tā labi pahrdomaju, tad gan
wina laidam ari toreis ar tam durwim gribeja tikai mani ismulkot. Ja es
buhtu aifgabjis, wina buhtu mani meerinajuse un solijusēs zitu reisi eelaisf,
waj atkal aifbilbinatos, ka atšlehga nosjuduse. Bet man peetifa ar to weenu
reisi un es wairs nekad neelaidos uš tahdam mulkibam!“...

Janis nemeerigi grosijās sehdedams. Šchahds bahrgs spreedums, ko
Guseks uš peedšihwojumeem dibinaja, winam smagi nospeeda firdi, un kaut gan
winšch waj nekaitamas reises šewi meerinaja, ka tas newarot sishmetees uš
wina selteniti, tomehr winšch labpraht gribeja zelt preeškā kahdu jautajumu,
kas winam jau labu laiku mozija prahtu, tikai baidijās, ka zaur to šewi ne-
nobod. Bet šchin Guseka peedšihwojumam tatschu bij til dauds weenabibas
ar wina pašcha likteni, jo ari Heldera Lenitei bij lemts, kahdu zitu apprezet,
ja winšch neustahjās labi stingri un nelokami...

„Gusek, šaki, waj tawa seltenite toreis nebij warbuht klusam kahdam
zitam jau apsolita? Tas ir, es domaju newis ar winas pašchas gribu, bet
warbuht wezaki buhs winu speedušchi?“

Sahmels Guseks pehšchēni išehla galwu gaisā. Atzerotees šawu nelai-
migo mihlestibu winam bij pawifam peemiršees wiltus noluhks, ar kahdu bij
uščahjis šawu stahstu. Bet nu sehns winam to peepeschi newitus atgahdinaja,
un nu winšch ari uš reisi kà minet usmineja, kas pee tam bij wainiga, ka seh-
nam bij galwa tā šagrosita, jo tas, par ko winšch tilko eeminejās, wareja
sishmetees weenigi uš weenu meiteni wifā aplaimē... Bet šchis usminejums
winu tā apstulbinaja, ka pagahja labs brihdis, kamehr winšch jaubaja ko
atbildet.

„Ja, kungs, to patešcham nemahku teikt. War jau ari buht, ka winai

šchis Kristaps ufspeests pa to laiku, kamehr es guleju flims. Un tad wina buhs to apprezjeuse, jo seeweetes laimigas, ka tikai dabon apprezetees. Warbuhst gan noraud kahdu asarinu wehl šawa pirmà isredseta, bet kahju wakarà drabšch wafà tahbu banzi, ka nobanzo weselu pahri solu, un atstahtais war fà tahbs schunels stahwet aif loga un tikai noskatitees . . .”

Zanis zehlàs augšchà. Winam bij tà ap firbi, it fà dwaščas apruhktu.

„Waj fini lo, Gusef, tagad es eeschu un apstatiščos, kahbs laiks. Zilweks jau wairs newar ne isturet šcho muhschigo leetu . . .”

Sahmels Guseks noskatijàs pakaf, fà wina jaunskungs, flaiti noaugušchais jauneklis, isgahja no buhbas un nosuda starp behrseem un apsem, un tad winam eeschahwàs prahtà til welniščkas domas, ka winsch pats eesahfot no tàm nobaidijàs. Bet šchis domas negribeja wairs iseet no prahta. Ja ta bija taisniba, fà winsch domaja — un wisas sikhmes norahbija uf to — tad tatschu schim Helberim wareja til breefmigi atreebtees, ka tas wina firbi daubf šahpigati šatreektu, nekà pats labakais schahweens. Wina jaunskungs tatschu bij wisai smuks un braschs sehns ar šawàm silajàm azim, gaischajeem mateem un pasihlo galwu, kas it stingri stahweja izzelta gaisà, kamehr uf wirsluhpas patlaban šahka augt masas uhfinas. Tam jau bij neeka leeta, flukei sagrosit galwu, un kas fin, waj winsch jau nebij to darijis? Sinams, lihbs schim wehl šawà neprahtà, godigi domadams, bet wajašjeja tam lehnitem eemahzit, fà lai tas pret meiteni turpmat isturas. Taisniba gan, meitene jau nebija wainiga par to, ko tehws bij noseedsees, bet waj tad meschlungs Helbers ari toreif lo waizaja un pahrdomaja, kad noschahwa abus Baginstu dehlus? Tà tad par lo gan lai meiteni taupa! Un galu galà kas tad nu tahba flute neeks bija? Weena wairaf waj masaf, kas nahf negodà, ta tatschu glusch weena alga! Un kad tas buhs notizis, ahà, tad lai wini tur pa meschlunga mahjam pinkščk un waimanà, zif til patihl, jo reis ari Šahršchneekos tapat waimanaja. Un winsch, Sahmels Guseks, tad tikai staigàs preezadamees: „Al, kas par preekeem, kas par preekeem, ka manàm azim bij lemts, wehl to peebšihwot!“ . . .

Zanis nahza atpakaf, šalu apstatijis.

„Gusef, man leekas, leetus buhs drihs wahrgahjis. Pahf šlu jau war manit gaischakas debefis, un ari wehjšch, fà leekas, šahf stahtees.“

Guseks zehlàs augšchà un gahja uf wisàm pusem pasfatitees.

„War gan buht taisniba, kungs, bet kas mums no tam par labumu? Nu jau drihs buhs jaleekas gulet. Beenigais labums tas, ka mums nelihš uf galwam.“

Zanim bij kaut kas uf firds, bet winsch neufbrošchinajàs to teikt. Tagad lai wifš jau jautri dejoja pa Baginstu frogu, un winsch nesin lo atdotu, kaut waretu wismasaf pa loga šchirbinu pasfatitees, waj wina jeltentite ari tur bija, waj ne . . .

„Gufel, kas nu tik laikus ees gulet! Nu jau esam wifas ſchis beibſamàs deenas beesgan igulejuſchees.“

„Nu, kungs, tad koſin patihkas trumpot? Ja gribas, tad parahdiſchu, tà „ſchapskopu“ ſpehlè.“

„To nu gan wis neismahziſchos, jo man truhſt pazeetibas, un tad tew nebuhs nekahda preeka puhletees. Manas domas, waj labat neetum druſtku kahjas paſtaipit, eekams leekamees uſ auſ.“

„At, ko nu, kungs, wehl reiſ igehrbſimees un bridifim pa to aukſto uhdeni! Un druſtku par patumſchu ari ir, lai waretu eet un ſamebit kahdu ſtirnu!“ Sahmels Guſeks gan labi nomanija, ko jaunſtungs gribeja, jo ari winſch it labi ſinaja, ka ſchodeen Baginſku frogà dſer apptahwibas, tilai winſch negribeja pirmais par to uſſahkt walodu.

„Nu, ka tew netihkas, tad lai paleek!“ Janis gabja atpatat buhdà, ſa-ihdſis apſehdàs un nogrima dſitàs domàs. Raut kahdejadi tatschu winam wajadſeja iſteikt ſawas behdas, jo tagadejà neſinaſchana un ilgàs wixu tihri waj nogalinaja . . .

„Zilweks jau te war tihri waj ſaſkahbt,“ winſch beidsot uſſahka walodu. „Iſnemot tewi, neredſ neweena paſcha zita zilwela, wisaptahrt tilai meſchs, debefſis un uhdens, tur jau tihri waj no ahdas jaſprahgt ahrà!“

Ahà, Sahmels Guſeks nodomaja pee ſewis, eeminedamees par ziteem zilwekeem winſch gan lai domà par ſawu ſtuki, kura tagad danjo pa Baginſku frogu. Bet paga, tu man wis newareſt wehlatu ſazit, ka es tewi uſ to dariju uſmanigu. Tad winſch diktà balſi ſazija: „Kungs, tew jau wajaga tilai pa-wehlet, man, kalpinam, japaklauſa. Sati, ko tik lai daram?“

„Nu, kad naw zita nefa ko darit, tad eefim uſ frogu, eedſerſim ſawu glahſi alus un doſimees atkal uſ mahjam!“

Sahmels Guſeks zehlàs augſchà un panehma zepuri.

„Labs ir! Geſim tad, kungs, uſ Schikoru frogu pee mana ſwaina Sparkas. Tur man ari naw jabaidas no ſchandarmeem un robeschfargeem.“

Janis iſſteepa garu gihmi.

„At uſ Schikoru frogu? . . .“

„Nu ja, kungs, kur tad tu gribeji?“

„Nu, par peemehru uſ Baginſkeem. Tur frogà dſerot apptahwibas, dabuſim pallaufitees muſikà, warbuht ari druſtku padanzot . . .“ Janim tà ſlogs nowehlàs no kruhtim, nu bij iſteikts, un, tà litàs, Guſeks nemaſ nemanija, ziſ ijweizigi winſch bij ſawu leetu padarijis. Guſeks tilai kaſija galwu.

„Kungs, tee jau Bogdani, kas tur Baginſku frogà ſchodeen dſer apptahwibas, tur nu gan mehs abi buhtum tikpat tà tahds pahris zuhku ſchihdu kahſàs. Un tà ka Bogdani netur uſ mums labu prahtu, tad waretu it lehti atgabitees, ka mums japeefargà ſawa ahda. Man jau nu gan par ſewi naw bail, bet . . .“

Janis pasteepàs garumā.

„Bet kas par ‚bet‘? Waj ar to warbuht gribi fazit, ka man ir bail?“

„Nò Deemas pufes, ne jel, kungs! Es tikai tapehž tã faziju, ka domaju, tew wehl nebuhs wajaðfigas isweizibas preekšč ispluhščanàs.“

„Nu, par to nebehdã.“

„Labs ir,“ Gusfeks fazija, „tab eefim ar' uš Baginšku krogu isbanzotees!“ Winsch noleezàs un iswilka no pagultes refnu osola bosu, kuras teewgali bij stipra siksna peefeeta. Winsch bosu fawizinaja pa gaisu, ka noschwintsteja ween, un apmeerinats pafmihneja.

„Schita, kungs, ir labata par wisam pistolem, jo tai nelad neaptruhsti schahweenu. Un meschmalã es ari tew nogreesischu tahdu paschu, jo kas war sinat, kã mums ta fawezinaschanàs ar Bogdaneem pawezias. Kas war sinat, warbuht wini muhs eeluhðf sehstees pee galda par goda-weeseem. Bet tizet man to lahgã negribas, drihsaki gan to, ka schodeen iñnahks wehl pluhščanàs. Tikai jawaizã, kas dabus par misinu.“ — — —

* * *

Jau labu brihði abi gahja blakus, ne wahrda nerunadami, pa to zelu, kas weda uš Baginšku sahðschu. Jani nepazeetiba dñischus dñina uš preekšču, tã ka wezajam bij deefgan ko zilpot, lai nepaleef tam eepakatus. Wehl tikai ihfa pusstundina, un winsch buhs skaidribã par to, waj wina bruhnazite wehl ir dñihwa. Kas lai tab tahkat noteef, to winsch nesinaja. Waj lai eet un nogalina tur to reebigo tehwinu, kas sehdeja winai blakus, rotu aplizis ap wibuži, jeb waj lai klusitinam noleen pee malinas, tapehž ka abi schini pasaulē newareja weens otram peederet... Tam wisam wajaðseja wehlaku israhbitees. Tagad winsch tikai par to domaja, ka tatschu atkal reis dabus winu redset pehž ilgàs schkirščanàs, kas winam schkita esam waj pate muhschiba, dabus atkal redset winas mihto waidsinu un winas tumščas leelàs azis... Gusfeks lahgu lahgeem nosahnus noslatijàs uš winu, preezajàs par to, ka winsch tã stubinajàs uš preekšču un til braschs isstatijàs. Zil brangi winam stahweja ihsee swahrki ar jato apkalki, ko winsch bij pilsehtã pirzis, kã ari teewàs biffes un sahbaði ar garajeem stulpeem! Tagad winsch wairs nemas neisstatijàs kã stolmeistars, bet pateescham kã jaunskungs, un tã ka jaunais uswalks bij tikai tab apwiltte, kad abi bija jau no mullaja istikuschi ahrã, tab tas wiszaur isstatijàs tihrs un glihts...

„Kungs, ko til tee skuki nu teiks, kad tewi tã uš reisi nezerot eeraudsis? Usmanees tikai, tee fahks tew lehkat apfahrt djeedabami:

„Ai, zil jauki walki deet,

Rotakàs ar tewi eet!

Wisas skukes tikai fauz:

„Ul, zil skaisks mans Ferdinands!“ ...

Sahmels Guseks pazebla swahrku stuhrus un dungodams pasihstamo dseefminu sahka ar saweem garajeem silbeem lehkat waltscha takti, ta ka Janin bij gribot negribot jasmejas.

„To winas gan neusdrofchinasees! Waj tad nu jaunu puischu truhkums?“

„Waj tad nu truhkums, kungs,“ Guseks sazija, „bet neweens newar tew tift lihdsi!“ Un winsch ar sinamu blehbigu noluhku peemetinaja: „Esmu tifat sinlahrigs, kas par meitenem tur buhs, un waj jel mas ir wehrts, ka ejam tif tahlu zefa gabalu?“

Janis paraustija plezus.

„Ja, kad jau tu nesini, ka tad lai es to sinu?“ Winam nebij patihkami par to runat, un tapehz winsch raubstija, zil ween ahtraf eespehjams, nobeigt scho walobu . . .

„Om, ja, ko es gribeju teift; kad tu eeminejees par to tahlo zefa gabalu, nupat mau eeschahwas prahta, waj tad nebuhtu nekahdi eespehjams zitadi eerihlot, lai mums newajadsetu brist pa uhdeni un aifween isgehrbtees, ka tagad? Waj newaretum sew eegahdat laiwu, waj manis dehl kahdu masu plostu?“

Sahmels Guseks pakratija galwu.

„Es ari jau par to pahrdomaju, kungs, jo wehlat rudeni pateescham naw patihkami brist pa aulsto uhdeni. Bet laiwinu newaram eegahdat, tapehz ka man wajadseja to ar swehrastu apsolitees, nedarit, kad taws tehws man mahzija, ka war sche gahrshas esaram isbrist zauri. Winsch to swehrdams apsolijeas sawam tehwan, un ta tas lai aifween paleekot, jo ta ir sewischka praschana, ko tifat Gahrshneeku ihpashneeki drihst sinat. Bet ari tee ne wisi, tifat pate kungs, ta wezalais dehls un ustizamalais kalps. Ta tad ari es to dabuju sinat tifat pehz mana tehwa nahwes, kas ari jau Baginskeem kalpoja, un tapat ari tew wajadseja man swehret un apsolitees, to zitam neteift ka weenigi tawam wezafajam behlam un tam, kas pehz manis buhs tew ustizamalais kalps. Un neba tu welti swehreji, ka scho zeku nekad zitadi neeefi, ka tifat kahjam!“ Sahmels Guseks bij atkal it nopeetns un balss skaneja tihri swinigi.

„Sinams gan,“ Janis sazija, „swehret es to swehreju, bet pee tam neka nedomaju! Un labi pahrdomajot, tam tatschu nawa nekahda prahta!“

Sahmels Guseks ka pahrmesdams paslatijās uf sawu kungu.

„Kas mums tur ko taujat, kungs! Tahdu likumu eewebuschji jau tee, kas pirms tewis walbija Gahrshneekus, un mums nebuht neklahjas taujat, kas prahtigi waj neprahtigi, mums tifat wajaga pee ta turetees. Un ihpashji, zil tahlu tad tilfi, ja jau tagad ka mantenees sahlfir raknatees aplahrt, waj tas ir prahtigi waj neprahtigi, ko tawi zilts tehwi tew atstahjuschi un notekuschji? Ja jau tu gribi turetees tifat pee jauneem laikeem, tad ari wajadsetu par to sahft pahrdomat, waj tas ir prahtigi un pareisi, kad Gahrshneeku

ihpafchneekus aifween ufluhko par fchulzeem, newis tapehz, ka pagafis tos eewehletu, bet tapehz ka tas ta jau allafch bijis, zif ween laudis to atzeras. Tawam prahtam, lungs, wajaga weenumehr palift negrofamam, tew newajaga ne par mata teefu nowehrstees no ta, ko tu no faweem tehweem efi mantojis. Ir jau deefgan zitu, kas urbj un rok, no augfchas tee leelee fungi, kas tur waldfchana fehb un taifa tos jaunaf modes lifumus, no apafkfchas atkal mufchli un kofeti, kuru tehwi fenaf bija Gahrkfchneekleem klaufchos. Bet tu atro-nees widu ftarp teem wifseem un tew jaturas preti. Tapehz es tew fatu, ja jau tu tahdas mafas leetas negribi nefo daudf wehrot, kas tab lai noteef ar leelafam? Kas tab tew wairs ta ka ta daudf ko aifftahwet, tikai fawas mah-jas un faws fchulza amafs! Ja tu lauj ari to few atnemt, tab tu buhf tahds pats mufchifs, ka wif ziti, tab wairs nebuhs nefahdas ftarpibas ftarp temi un Bogdaneem, Grindafeem, Pawlowfkeem un ziteem. Bet taweem tehwu tehweem peedereja fche wifse, zif tahlu tif ween tu wari redset, nefse te bij fahdfchas tihrumi nefse krona mefcha, wifse peedereja Baginfkeem, no Dlugofas lihbf pat fchiforeem un wehl tahlu aif Raigrod efara, kur tagad popu teefa."

Janis metas it nopeetns.

„Tew taifniba, Gufel, un es tew pateizos, ka man to atgahbini. Bet kur lai buhtu to lihbf fchim mahzijeef? Waj seminaraf? Tur jau ari tahbi pat femi lautini, un tas, ko no teem mahzijos, bij aifween tikai weena gud-riba, ka wifseem zilwekeem wajagot buht weenlihbfgeem, neweenam nedrihfstot buht lahbas leelafas teefibas. Un tani fina wineem ari bija fawaf fina taif-niba, jo waj tab peedfimstot tas taws nopelns waj ari lahda femifchta teefiba, ka tawi tehwu tehwi ko panahlfufchi? Sinams, tu dfihwo fawaf ihpafchumaf un neweene newar tew to atnemt! Bet waj ari nemt par launu, kad alga-bfcha behls faka uf kunga behlu: „Kas tew par teefibu pazeltees par mani pahraf? Ari tu tatschu atnahzi fchai pafaulé tahds pats kails ka es, un waj ta mana waina, ka mans fchuhpulis ftahweja nabaga kalpa wihra iftabaf? Tapehz es apnehmos dfihwé turetees pee tás mahzibas, ko reis lafiju lahda grahmataf, ko mums fkolaf noleedsa lafit. Kapehz, to nefinu, jo zilwels, kas tikai nopeetni domaf par fawu dfihwi, war no tás gandrihf tikpat daudf mah-zitees, ka no bihbeles. Un weens teifums, ko efmu eewehrojis, ta fkanaja: „Was du ererbt von deinen Vätern hast, erwirb es, um es zu besitzen!“ ...*)

Janis teiza fchos wahrduf mahziifi un tad raudfija tos pahrtullot famaf tehwu walodaf, ka ween labafi prafdams.

„Ta tab redfi, Gufel, tas nofihmè tikdaudf, ka newajag wis tikai ar to apmeerinatees, tu jau efi peedfimis par bagatneeku un wari meerigi atdu-fetees uf lahtfchu ahdam, ko tehwi tew jau famedijufchi, bet tew wajaga buht pafcham tif kreetnam, ka wajadfibas brihbi fpehji ar pafcha fpehkeem wifu fem

*) „Ko tu no faweem fentfcheem mantojis, to eguru pats, lai wari paturet.“

eeğuh̄t, waj ih̄seem wahrdeem fakot: ka no faweem teh̄wu teh̄weem jamanto netik ween teef̄ibas, bet ari peenah̄kumi!"

Sah̄mels Guseks no sah̄neem apluh̄koja sawu jauno fungu. Ras s̄chim seh̄nam bij galw̄a par domam! Winam jau nebij ne jehgas, to wisas t̄as teef̄ibas un wiſi tee peenah̄kumi noſih̄meja, bet taiſni tapeh̄z, ka wiſch̄ to neſaprata, winam tas iſlik̄as eſam kaſ wiſai-ſwarigs. Un wiſch̄ it k̄a ſchau-
bidamees ſah̄ka ſewi waijat, waj tik jaunſtungs ari turpmaſ gribes̄hot t̄a darit, k̄a ſch̄is tam doſch̄ot padomu . . .

Bet Janis atkal uſſah̄ka walobu.

"Red̄ſi, Gusek, tani ſeminar̄a eſmu tomehr̄ ſcho, to mah̄zijeas, kaſ man weh̄laku b̄ſih̄w̄e war leeti noberet. Newis to, kaſ man k̄a Gahr̄ſch̄neeku mantineekam jaſin, jo to mani ſkolotaji paſch̄i neprata, bet daub̄ſ to zitu. Es mah̄ku rakſtus, un kad reiſ buh̄ſchu par ſch̄ulzi, tad neweens landraht̄s neuſbroſchin̄aſeas ſche rah̄bitees un muhs neſin k̄a trambit. Bet ari wehl̄ zitu ko! Tikai pawir̄ſchi paſtatidamees uſ Gahr̄ſch̄neeku laukeem eſmu pamanijis, ka mahte wehl̄ aiſween tapat ſaimneeko k̄a muhsu teh̄wu teh̄wi ſimts gabus atpatak, kad wehl̄ neweens uſ to negreeſa weh̄ribu, waj ſeme iſbewa paſtra ſimtu puh̄ru labibas wairak̄ waj maſak. Bet no faweem ſkolotajeem mah̄zijos, zil daub̄ſ pat maſ ſemes ſtuh̄ritis war iſbot, ja to pareiſi apſtrahd̄a, jo ſkolotajam ari ſemkopib̄a wajaga buht̄ par preek̄ſch̄iſh̄mi. Un kad reiſ ſah̄ſchu ſaw̄as teh̄wa mah̄j̄as ſaimneekot, gan tad red̄ſei, kah̄bi Gahr̄ſch̄neeki pahr̄weh̄rtiſees un ka wiſi apfahr̄tejee ſaimneeki nah̄ts no manis mah̄ziteas!"

Sah̄melim Gusekam tikai gih̄mis paſteep̄as garak̄s. Ro jaunſtungs tur runaja par faweem noluh̄keem nah̄lotn̄e, taſ taſchu it nebuht̄ labi neſadereja ar wina nobomeem, kah̄dus wiſch̄ bij kluſi ſewi lolojis . . .

"Kungs, tu gribi paſikt̄ par ſemneeku un tikai par to raiſeteas, waj pawafari ſtah̄bitee kartupeki tew rudeni iſbos zeturto waj peekto graubu? Preek̄ſch̄ kam tad mums eſars un robes̄ſas?"

Janis ſmagi nopuht̄as, jo ſah̄bſch̄a jau wareja red̄ſet ugunis atſpihd̄am, un neſinaſch̄ana, kaſ buhs, kaſ ne, winam atkal ſah̄ka ſmagi noſpeeft̄ ſirdi.

"Hi, Gusek, newaiz̄a labak! Wiſs, ko meh̄s runajam, ir tikai ih̄ſa laika beht̄, un es pat̄s nemah̄ku teikt̄, k̄a man ih̄ſti ir ap ſirdi. Labak paſtaſhti man, kaſ tew wehl̄ ſinams par wiſu ſcho zetu uſ gahr̄ſch̄as ſalinu, jo ari par to eſmu ko mah̄zijeas un warbuht̄ mans buhs eespeh̄jams kaut ko paſſaidrot. Daub̄ſ tuh̄kſtoſch̄ gadu atpatak, pirms k̄a muhsu Kungs un Peſtitajs ſemes wir̄ku ſtaigaja, zilweti mituſchi tikai uſ ſch̄ah̄dam ſalinam, lai waretu no eenaidneek̄eem iſſargateas, un tur nebijis tah̄du ſalinu, tur wini ſab̄ſinuf̄chi uhd̄ent pah̄tus un uſ teem uſzeh̄luſchi ſawus b̄ſih̄woktus. Kah̄d̄a ſem̄e, ko par Schweiz̄ju ſauz, wehl̄ atraſtas pehd̄as un ari daſchi darba riſki, ko wini ſaw̄a laika leetojuſchi. Taſ, kaſ muhsu laikos no b̄ſelſs un tehrauda taiſits, taſ wineem bijis no akmena un kaula iſgatawots, es pat̄s no tam red̄ſeju noſih̄mejumus."

Gufeks domigi raubfijās uš femi.

„Ja, kungs, tas wišs war buht taišniba! Ir glušči pareiši, ka ņhitais zefšĉ ir loti wezs, jo ari taws tehwa tehws wairs neatzerejās, kas to taišijis. Taišniba buhs ari, kas uš teem pahleem ņhmejās, jo ar kaĉju pa dumbraju pamihbidams wari jušt, ka tee zits aif zita tur femē eedņiht. Ējmu atrabis ari taĉdas no atmena taiņtās leetas, kà tu ņahsti. Kad ņemu ņalinā wiņu apratu, lai medneeki newitus ko neatron, tad baņĉbrihd gabijās atrast kaut ko tamlihdņigu, waj kaĉbu atmena zirwi waj naņi, bet es tad to wiņu eemetu ušdeni, tapeĉz ka pee ņewis nodomaju, waj tikai no tam nezetās kaĉda nebuht nelaieme. Un reis es iņzehlu weņelu maĉla podu, bet tiklihdņi tas tika aĉrā no ņemes, tad aĉu preeņĉhā ņabira par piņņĉlu iņĉupinu, tà ka man ņahla tihri ņĉaufmigi meņtees ap ņirdi...“

Jauneklim pahņstrehja ņĉalkas pahņ muguru, ejot wezajam blaņus, un kaut kas noņlehpumaini weņņs puhta no gaĉņņĉas ņĉurpu, kura palika aif muguras. Kas ņin, waj warbuht jau ņen ņenos laikos tur nebija wina ņenņĉi mituņĉi, uš ta paņĉa ņemes ņuhriņĉa, uš kura wiņņĉ tagad baņĉās pa-wabija deenas un naktis, juņdami, kas ir miĉleņtiba un eenaidš, kas preeki un behdas, ilgas un baubijumi. Un niĉzibas noĉauņma wina pahņnehma, ka wiņs ir paeetams un iņnihtņtame, un ka zilweku liktens ir tikai ņemes piņņņis, ka wiņs pahņgroņas, tikai ņeme paleet, wiņu uņnemdama ņawā ņleĉpi...

Wini jau bija ņahdņĉas pirmajam maĉjam garam, un tur no frogu puņes ņpihdeja preti gaiņĉa uguns blaņņma un pa walejeem logeem atņkaneja jauņrās muņikas ņkanas, deĉotaju kaĉju peeņņĉana, jauneklu gawitu iņņauzeeni un meiteku ņmeesĉanās... Te ņanim domas tika nowehrņtas no ņentņĉeem un to preekeem un behdam, wiņņĉ atkal no jauna atzerejās pats ņawas behdas, un tagad, kur drihs wajabņeja wiņam iņņĉkirtees, newitus ņatwehra ņawam uņtizamajam beedrim rofu...

„At wai, Guņet.“ ...

Wezais kaĉps iņzehla galwu.

„Kungs, waj gribi, lai paņaku, par ko tu tagad domā un ko wiņu ņĉo laitu no manis ņleĉpi? Tew ne ar ko zitu domas nenopuĉlas, kà ar to, waj meņĉlunga ņelbera meita ir ņaderinaĉuņš ar Bogdana behlu, waj ne!“

ņanis newitus atwirņijās atpaņat weņelu ņoli.

„Kà tu wari ņinat, ko es domaju?“

Ēahmels Guņeks atkal noleeza galwu.

„Kungs, eņmu tikai taws pallaņņigais kaĉps, kas grib tew palihdņet! Un ja tikai wiņs tà iņdoņees, kà es domaju, tad ņĉejeeneeņĉeem buhs weņl ilgi par to ko runat! Bet nu naĉz tikai, kundņin, lai ari mehs waram ņĉiniš Bogdana prezibās peeĉalitees!“ — — —

Boginsku fahdschas musikas koris pastahweja no pagasta lopu-gana Schmigela, strobera Hilasa un kurpneeka Saborowfka; tee bija weentigee, kas schini Masurijas nomale peekopa fw. Jeziltjas mahfflu un sawus lihdsplfonus eepreezinaja swinigos brihschos, ka: kahsas, kristibas un behres. Schmigels spehleja klarneti, Hilas pawabidams dschihgoja sawu wijoli un Saborowfks atkal peedaineja us paschtajsta instrumenta, ispididams bafa weetu. Schmigels prata tikai diwas bejas melbijas, weenu preefsch lehkaschanas, otru preefsch kahju pawillfchanas gar semi, un ta tad Saborowfka usdewums bij, schim melbijam eelikt tahdu takti, kahda nu kuro reisi bija wajabsiga, jo atgabijas, ta jauneefchi pahrmainas behl wehlejas dejot ari zitu kahdu deju, ne tik ween walfi waj polku. Skunigos brihschos wina atkal prata ta islihdsetees, ta abas melbijas spehleja labi gari steepdami. Un fahdschas eemihntneeki bij ar to wisu ta aprabuschi, ta neta labata nekahroja, un ta tad Schmigelam, Hilasam un Saborowfkin newajabsjeja us sawam wezuma deenam peepuhletees, eemahzotees kahbus zitus, jaunus musikas gabalus.

Ta wina ari schodeen, Bogdana applahwibas dserot, sehbeja leelas kroga istabas takti pee krahsus un usrahwa sawus jandalinus, klusam nodomadami pee fewis, zil gan wehl blakus nopelnischot, tad jaunais Bogdana lungs eefshot sawu reisi isdejot, jo wisi jau beidsamās deenas ischulsteja, ta schodeen dabusshot laut ko jaunu peedfchwot. Wiseem bij tas noslehpums sinams, ta schodeen, applahwibas dserot, Danijela lungs faderinaschotees ar Dlugofas meschkunga maso dailo meitiņu. Un tahdos gabijumos tatschu neweens nemehdja ftopotees, bet musikanteem wismasal wefelu fauju balberu eebehra schelhiwi, kurā puifchi eemeta sawus graschus, tad lika, lai wineem ko fewischi usspehlejot. Un nu tam drihti wajabsjeja notikt. Jaunais Bogdans sehbeja pee ta galda, kur bija fainneeku behli faheduschees, un jau pahra reises iszehlas, bet tad atkal apsehbas, tapeh3 ta laikam gan wehl nebij ihstais brihdis atnahzis. Bet masa meschkunga meitiņa atradās lihds ar sawu mahtri pee otra galda, kur Bogdana madama sehbeja ar zitām fainneezem; meitene wehl nebija ne roku peelikuse pee kafijas tases, kas stahweja preefschā nolikta, un tihlihd lihds no jaunekteem nahza wina usazinat us deju, tad wina noduhra azis, kamehr mahte, sihda uswalkā gehrbusēs, drusku pazehlas no sehdekta un mehdsja fazit: „Mana meita pateizas, bet wina wehl nemas prahts nenefas us dangoschanu!“ Ta tad tatschu bij flaidri redsams, ta wina pirmo deju uštaupija zitam kahdam...

Bezais Bogdans sehbeja lihds ar ziteem fainneekteem blakus istabinā, ta behwetaja „kungu galā“, ta noschbees, ta wareja redset, kas leelaja kroga istabā noteef. U3 galda atradās kahds duzis farkan-wihna pudelu, nā kurām fainneeki dschra, ta ta wiseem jau galwinās bija labi eefkluschas, un Bogdana lungs nodarbojās ar sawu parasto mihlako darbiņu, klusam pee fewis pahromadams un rehfinadams, zil balberu katrs no fainneem bij winam paradā.

Un tagab atkal bija labatā isdewiba, teem wiseem rahbit, ka winam bij labatā wairak, nesā wiseem kopā. Tiklihdē weena pubele bija tuffča, tad kroseneeks tās weelā atnesa zitu; preefšch laudim bija leelajā frogā istabā ufstahbita weseļa muža alus, newis laut kahds plahnalus, bet ihšis „bairitis“; seeweetes atkal meelojās dferdamas kafeju un „šehhlinus“, un ka ari tās bija jau kreetnā dseefmā, to leezināja wīnu fkalā smeefčanās un waren dšhwā tehrsefšana. Bet wiseewehrojamakā bija kahda lastite, kura stahweja wezā Bogdana preefšchā uš galda. Tani atradās tahbi garenī fatihti tabakas truntuli, kuras wairs nebahja wis pihpē, bet tapat mutē un tad weenu galu aisdēfšnot pihpōja. Šhos truntulus sauza par zigareem, un gabals maksāja pusotra fubraba grafča. Un tee semneekēem tik waren patika, ka wini tos pa pusei tapat nolofčfaja un tilai otru pušē iskuhpināja duhmōs, tā ka istabā bija tik beefš gais, ka tani waretu waj zirwi pakahrt. Un kad Bogdana kungs pa šcho beeso miglu paškatijās, kà tur pee wina galda peemehtam Pawlowfka seewa weenadi ween klanijās un bukrijās pret wina zeenmahti, laut gan wehl nēmaf nebij wifai ilgais laifs pagahjis, kad wina seewa bija pee tās bijuse par šehhijwu mafgataju un kufnas flauzitaju, un kà pee wina galda atkal zits zitu nehmas pahrbkaut, gribedams ko patihkamū pastahstīt, — tad winam firds lektin lehja aif preekeem, jo šchee fšati no jauna apleezināja, kahda winam bija wara.

Bet ari žitabā finā wīnšch wareja buht pilnigi meerā ar fewi. Weifals pahrobeschneefos bij beidsamās nebelās waren brangi padeweēs, tihri it kà tur Potos wifā buhtu isflahpušchi pehz pruhšču spirta, un wīnšch jau faška it nopeetni pahrdomat par to, ka wajabschot paščam zelt dēfšinatawu, lai zaur to turpmat wehl wairak nopelnitu. Ari brauzeens pee bahriku teefnefča bij isdeweēs glušchi tā, kà wīnšch bij jau eepreefšch domajis, un wīnšch wareja tam nekāunigajam lempim, tam Baginstu Janim, jau tagad drošči teikt azis, ka lai tas nedomā, ne zere uš Gahrščneekēem. Bahriku teefnefšs bij wifai laipni isturejeēs, bij usmanigi noklaušjeēs no eefahkuma lihds pat beigam un beigās teizis: „Ja, pateefčam, tas jau leekas ešam leels neleetis un man šehhl, ka jums, Bogdana kungs, kà schulzim wajaga juhfu pagastā wiseem nepeeaugušcheem buht par aifbildni, zaur ko jums tikdauds klapatu un raišču. Nahkofchās deenās faufšim to senki preefšchā, nostrostifšim labi un tad fuhtifšim atkal atpatak uš seminaru!“ To dširdot Bogdana kungs bij padewigi nobutščojis teefnefča fwahrku stuhri, fazidams: „Šehhligi teefas kungi, wifš notiks, kà juhs pawehlefāt, un sinu, ka juhfu tairnigais nolēhmums isfpreedis katram sawu teefu, kà tas buhs pelnijis.“ Bet ahra isgahjis, wīnšch klufam nosmehjās pee fewis, ka tahdus gudrus un studetus kungus warot tik lehti apmulkot, tad aif preekeem isdšehra pee tirgotāja Fignera weseļu pubeli farlanwihna, kas maksāja diwi balderus, un uš mahju brauzot preezajās, ka nu Gahrščneeki jau ešot tikpat kà wina...

Wisâ schini preeku bikeri tomehr bij weens vileens ruhtto wehrmelu, proti: wezais Rasums, ko winsch pats bij eeluhdsis us applahwibam, bij at- teizees. Ta bija sîhme, ka tee laudis wehl aîsween mehdsâ par dauds angstu issleet begunu un negribeja faeetees ar agrako algadî, un ka dimbesmit feschus gadus wezâ Rasumu Mahle wehl aîsween gaidija us labatu prezeneeku. Tant brîhbi, kad wezais Rasums atteizâs, Bogdans neganti fadusmojâs un tikai ar leelâm molam sawaldijâs no rupjibu teîfschanas. Bet tagad, leetu labi pahrdomajot, îhsteni nebîj nekahda eemesla dusmotees, gluschi otradi. Mahle tatschu nekur neîsmuks, un kad buhs wehl pahra gadus pastahwejuse, tad jau to warès wina otrais dehls Filuschs prezet, kas tagad bij tîhri waj newaldams, bet lîhds tam laikam ari jau buhs aplausijis ragus. Bet ar sawu wezako dehlu Danijselu winsch tad warès Rasumam rahbit, zîf maj winam prahts tîhko pehz bagateem radeem, un ka winsch, Augustis Bogdans, bij pats tîf bagats, ka wareja nemt par wedeklu ari it nabagu meiteni, meschlunga meitu, kurai nebija neka wairak, ka weenigi tîfdauds, zîf apgehrba mugurâ. Un winsch tad apnehmâs winai sagahdat tahdu puhru kâ prinzepei un farihtot tahbas kahsas, kahbas schini nowadâ wehl neweens nebuhs peebfîhwojis, kopsch Adams Baginfsis prezeja Stowronneku meitu îf Bîskeem. Weselu nedeku dsers kahsas, dsîhwos un dejos, no weenas fwehtdeenâs lîhds otrai, kamehr wairs neweens newarès ne padfert, ne ehst. Un tad Rasumu Mahle lai aîf greîfsrîdbîbas waj puschu sprahgst, ka to weetu, kas winai bija lemta, tagad eenem zita, pawîsam nabaga meitene, ko Augustis Bogdans tagad padara par bagatu fainneezi, taîfni tapehz, ka winam usnahza tahds untums, dehlam atkaut tikai aîf mîhle- stîbas apprezetees. Jo ka Danijsels maso daîlo meiteni nebîj warejis aîsmîrst, to winsch bij labi pamanijis, un kad Helderâ seewa tagad, îhstî pîrms applahwi- bam, bes laut kahba minama eemesla atnahza zeemotees un tîkmehr runaja, runaja, kamehr winam wajadsêja ari to lîhds ar meitu eeluhgt us applahwi- bam, tad winsch sahka it gaischi nogist, ka wini bija nodomajuschî kahdu ne- jauschu pahrssteigumu. Un no tagabêjâ stahwofka leetu apluhkojot winam ari nebîj nekas preti. Îhstî sâprast jau gau winsch nejaubaja, kâ tikai meesa no wina meesam wareja nodotees tahdâm blehnam, ko par mîhlestîbu mehdsâ fault. Winam nebîj bîjis wisâ sawâ muhschâ wakas ar tahdeem neekeem nodarbotees, tapehz ka winsch bij nabags un wajadsêja few bagatîbu fapelnit; bet Danijsels tatschu bij bagata wîhra dehls, tapehz lai jel nu tas ari îsahfstas. Winsch pahrdomaja, kahbi joki buhschot, kad winsch beîdsot nebuhschot dehla nodomam preti, ka wisâ eepelstîschot azis, to dsîrdebami, un tâ ka jau bij îsdomajis ari to, ar kahdeem wahrdeem scho atgadijumu pawehstîschot kâîmineem, tad winam jau sahka mestees par garlaizigu, gaidot, kad Danijsels beîdsot atklahs leelo pahrssteigumu. Ko tad nu tas mulkis wehl tâ gaida? Tur winâ pusê tatschu sehbd meitens lîhds ar mahti, te atkal tehws gaida, kad tikai warès dot sawu fwehtîbu, un musîkanti rauj watâ sawus gabalus . . . Tâ tad tikai mubigati! . . .

Selbera kundse meitai pagaldè peeग्रुहदा ar kahju. „Baluhf, Lena, wezais Bogdans atkal patlaban pagluhneja uf temi, un es tew faku, ar it laipnam azim. Tad jau lai mani faju par to wisleelako mulki pasaulè, ja tu fchodeen kà faderinata bruhte nepahrbrauz mahjâs. Un nu wairs ilgal negaidifchu, bet doschu Danijelam fihmi, lai nahf un temi web dejot!“

„Aj, mam,“ Venite itin klufam fazija, „tikai masu brihtiau wehl! Sinu jau, ka zits wairs nekas neatlikfees, bet lauj man wehl kahdu brihtiau atgultees. Man ir pawifam nelahgi ap firbi aif bailem un ustraufuma!“

„Nu labi,“ meschunga madama faihguſe fazija, „tab wehl peezas minutes, kamehr isbanjos fcho danzi, bet ilgafi ne. Tad buhs wiſam tam blehnam beigas!“

Masa Venite fehbeja ar lihbf nahwei nobehhajufchos firbi, gaididama, waj pateſcham nenotiks kahds brihnums, kà labà Gahrſchneeku mahmina bija fchkirotees fazijufe. . . . Weſelas diwas deenas wina tur ſabija, kà paſchâs debests nobſchwodama wiſu laiku pa gultu, fur wezà mahmufina wina ruhpigi kopa, kamehr ismiſchgetà kahja atkal tiktahl atlabojâs, ka wina wareja zeltees. Runat gan abas maf ko runaja, bet kad Gahrſchneeku mahte winai pee gultas peeneſa ko ehft un tab mihli noglaubija galwu, tab winai katru reiſi bij tà ap firbi, it kà wajadſetu wina bilbinat un faukt par mihto „mahti“. Lihbf ſchim jau neweens pats zilweks wiſà paſaulè nebij pret wina tif mihli iſturejees, kà ſchi ſeweete, furai tatschu bij beesgan eemeſla, no firds dibena wiſus eenihft, kas tikai peedereja pee meſchunga gimenes! Un tab diwi deenas ſagulet gultà, gluſchi beſ jel kahda darbina, ne pat pee roku darba nepeelift roku, tikai ſapnot un ſapnot, mulfigus, bet laimibas pilnus ſapnus. . .

Un tab nahza pamoſchandâs! Winas mahte atbrauza, gribedama wina weſt atpaka uf mahjam. Jau tikai dſirdot, ka rati norihbeja pagalmâ, wina tuhlin nogida, kas nu gaidams, un tab wina apfehrâs wezajai mahmufinai ap roku un ſahla luhgtin luhgtees, waj ſchai newarot atkaut wehl kahdas pahra deenikas pee winas palift, jo wina domaja tapat kà maſs behrns mehdf domat, kaut tikai waretu leetu uf maſu brihbi uſwilzinat, tab wiſs buhtu labi. Gahrſchneeku mahte labu brihbi winâ noluhfojâs, ne wahrda neteikdama, tab isgahja ahra un aifwehra durwis. Bet leelajâ iſtabâ ilgu laiku wareja dſirdet, kà abas eenaidneeſes ſarunajâs, lahgeem wiſai diktà balſi, it kà weena otu pahrkleegdamas, un Venite jau ſahla zeret, kas ſin, waj preeſch winas kas negreeſſchotees uf labo puſi; te Gahrſchneeku mahte atkal eenahza atpaka un iſſlatijâs gluſchi bahla, aſaru pilnam azim. Wina noleezâs pahrgultu, apkampa Veniti un butſchodama fazija: „Behrnin, newaru tewis atturet pee ſewis, jo man naw teeſiba, to darit. Es pate wehl neſinu, kas lai noteel, jo lai gan ſchints deenâs eſmu daudf luhguſe mihto Deemu, tomehr Wiſch wehl nawa man rahdijis ihſto zeku. Bet es uf wina palaujos, Wiſch gan muhs no ſchis tumſibas iſwedis pee gaimas, un kas ſin, warbuht Wiſch par mums

apfchehlojas un leef kahdeem brihnumeem notift! Bet tu apfolees man, ka wairs nesperfi to neapdomigo un grehzigo foli, no kura tiki isglahbta. Waj to apfolees?" . . .

Tab Denite mahmulinai wehl reis zeeschi apkehràs ap faklu, winu nobutshoja un fazija: „Es to apolos!“ Un tab wina meerigà prahtà panefa wisu, kas pehz tam notifa, mahtes pahmetumus, là ari tehwa dusmas, kuresch iszeesto nobaitu deht tiklo winu nesadausija, là ari wisu mahtes rihloshanos us nodomatàm prezibam ar Danijelu Bogdanu. Kas tab winai wareja kauns notift, kad tur Gahrshneefos nihtà, labà mahmulina katru beenu luhdja Deemu, lai jel leef kahdeem brihnumeem notift? Un ko gan zitu Deews patlaufitu, ja ne scho mahmulinu, kura wisà sawà muhschà bija zentufès tikai pehz laba un taifna? Tà tab wina it meerigi noskatijàs, là no pilsehtas atweslà skrobereene islaboja mahtes melno sihdja uswalku un preefsch winas atkal paschuma jaunu uswalku no gaisch-sarkanas drahnas ar ihsàm peedurtnem un isgrestàm kruitim, un kad wina to pirmo reisi usproweja, tab ap firdi bij gandrihs it jautri un preezigi, jo wina tani iskatijàs pateescham daiti, tà ka newilus domas schahwàs, ko tik tas teiftu, kas sinams nebij us apptahwibam eeluhgts, ja wina eeraudfitu schini apgehrbà. Un weenumehr winai jau paschulail' mute taifijàs walà, lai pateiktu: Repuhlatees jel nemas, wifs taifchu notifs pawisam zitadaki, nekà juhs domajat! . . . Bet uswalku paschuma, laifs aifriteja, un brihnumi là nenotifa, tà nenotifa. Winai wajadscha lihbs ar mahti sehstees ratos un wajadscha buht meerà, kad tas breefmonis Danijels apfweizinitees winai waj pirkstus fashklaidija, stipri faspesdams; tab wina klusam lihbs ar mahti apsehdsàs pee galda, kur Bogdana madama sehdeja, là kahda tihlara mahtite ispuzejufès; un atkal wina gaidija un gaidija. Bet brihnumi là nenotifa, tà nenotifa. Nokas winai bija tik aukstas là ledus gabali, tur winà pusè Danijels sehdeja, us winu ar sawàm spulga azim gluhnedams, it là patlaban gribetu winu apriht, un bij jau pahra reises iszehlees; bet tà ka wina mahti karsti luhdja, lai jel wehl kahdu brihtinu pazeeschotees un nedodot sihmi, tad winsch atkal aifween faihdsis apsehdsàs. Un nu bij ari beidsamais terminsch notezejis, jo Schmigels patlaban sahka us sawas klarnetes puhst garo trileri, par sihmi, ka deya eet us beigam un dejotajeem jabeids. . .

Un te us reisi — wina tiklo skati neeekleedsàs — brihnumi notifa!

Ahra durwis atwehràs, un pa tam eenahza wispirmais kahds leels wihrs, meschoniga isstata, ko wina nepasina, un tam sehoja là otrais taifni tas, us ko wina sawà firdi bija tà gaidijufe! . . .

Musikanti us reisi beidsa spehlet, beidsamee pahri dejojot palika stahwam istabas widu, un iszehlàs wispahrigs nemeers. Wihreeschi „kungu istabinà“ faspesdàs ap durwim, gribedami redset, kas tur noteefot, un daschas no feewetem sahka jau kleeht, domadamas, ka patlaban jau sahkotees paraslà pluhfshanos. Bet Filufchs Bogdans peetruhtàs no sehdefta un isnahzis ahrà no

zitu puischu widus, nostahjäs pret abeem eenahzeem un usbrehza: „Ro juhs te mellejat? Kas juhs eeluhdsis?“

Sahmels Gufels stahweja rofas sabahsis bilfchu kabatäs un meerigi at-bilbeja: „Neweens muhs naw eeluhdsis, bet ar tewi, dehls, mums naw nelahda runashana, jo tu sche neesi nelahds fazitajs!“

Tagad ari wezais Bogdans starp ziteem issprauzäs zauri. Winsch is-flehjäs us fleekshna til augstu, zit ween augums to atahwa, azis swehroja ween ais dufmam, un winsch fahla tä blaut, ka dsihflas pee kalla tikko nesprahga pufchu: „Nu, tad es jums prafu, ko juhs sche mellejat?“ ...

Sahmels Gufels nonehma zepuri un paklanijäs tilpat pahrliezigi pase-migi, ka toreis, kad ar winu Gahrshneekos fashweizinjäs.

„Ah, Bogdana leelskungs! Ta, sinams, pawisam zita barishana!“ Un pret Jani pagreesees, winsch runaja tahlat: „Nenem par kaunu, kungs, kad ujdroschinos, taws kalps buhdams lihdsi runat... Redset, Bogdana leels-kungs, manam lungam un man eegabijäs eet pastaigatees, un tä ka sche eerau-dsijäm gaischus logus un dsirdejäm musiku, tad mums eepatikäs eedfert sawu glahsiti alus, jo mehš jau nesinajäm, ka juhs te schodeen dserat applahwibas un esat wisu frogu nonehmusch. Tapehž nenemeet par kaunu, ka trauzejam, bet kosin mums atlaufat tahdä faktinä apsehstees un dseset sawas flahpes, sinams par naudu, un tad atkal eesim projam, ka atnahkusch.“ ...

Bogdans pahrdomaja pee sewis. Dufmas par to, ka schis klejons winu kauschu preekschä tä ismoseja, winu gan leeliski pahrnehma, bet winsch wehl sawalbijäs, jo bij eerabis aisween apdomigi rihkotees, lai nelad nepahrsteidsas. Bij jau flaidri noprotams, ka tee abi bija tikai kilbu labad atnahkusch, bet winsch apnehmäs tä isturetees, ka lai wisä winus atfihst par wainigeem. Un it ka sibens winam schahwäs prahtä, ka tagad wislabakä isdewiba, Baginsku Janim pilnigi nolauft sprandu, kad nahks bahrinu teefnescha preekschä. Tapehž winsch isturejäs it rahmi un gandrihs omuligä balsi teiza: „Mihlo Gufel, tu mani sauž par leelkungu, bet tas nawa pareisi! Kur nu es tilfchu muish-neekos, tä ka taws jaunais kungs, esmu tikai weentahrfschs semneeks, kaut gan waretu desmit tahdus muishneekelus nopirkt. Waj naw taisniba, mihlee kaimini?“

Winsch pagreesäs pret kaimineem, kas ais wina stahweja un kuru skatä smeeshandäs bija labakä leeziba, ka wina wahrbi krita us augligu semi. Un winsch turpinaja, leeliski ar rokam plahtidamees: „Bet neweenam nebuhs fazit, ka es sawa wežä drauga Baginska dehlam liffchu nostahpt. Tapehž, Jan, luhdsjams, sehstees pee šaimneeku galba, un tu, Gufel, pee kalpu galba!“

Sahmels Gufels atkal paklanijäs.

„Palbees, mihlo Bogdan, par laipno eeluhgumu, un mums leels preeks, ka tu atfihstees bijis muhsu nelaiša kungam par draugu, jo labi draugi ir schinis laikos reta leeta. Un luhdsjams nemas tä neufrauj täs usazis, kad tewi

ufrunaju ar ,tu'. Man tu it labi patihz, un tu pats tatschu nupat isteizees, ka esot tahds pats semneeks là wisk ziti schejeeneeschi. Tà ka nu es ar teem wizeem farunajos ar ,tu', tapehz ka tee waj ari winu tehwi tapat deeneja Gahrtschneefos par kalpeem, là es, kapehz tab lai tewi zitabi ufrunatu?"

Bogdans nesinaja, ko lai us scho nelaunibu atbild, jo labi redseja, ka schim slichpetajam klejonim bij dauds labaka mute, nekà winam pascham. Tur-
klast winam là ween litàs, ka kaimini fahla aif muguras nirgatees... Winsch mudigi atskattjàs atpatak, un pateescham, wehl bij Pawlowfchim un Grianam manami smeekli gihmi... No schi brihscha tee abi bija eesihmeti, un winsch apnehmàs wineem schàs nirgashanàs behl atmatfat tani brihdi, kad teem pa-
rada behl wajadsès atskahf fawas mahjas.

Bet Sahmels Guseks runaja tahlat: „Bet sifhmejotees us to, ka tu muhs abus ar manu kungu grihi nosehdinat katru sawà weetà, gan mums tilai japateizas par to! Mans kungs it nebuht nekahro ko wairak, ka tilai, lai waretu sehbet sawam kalpam blakus. Tà tab, mihto Bogdan, ja tu at-
kauj, mehš apsehbišimees tur pee kalpu galda, paschà fola galinà, burwju tu-
wumà, lai neweena netraujejam un brihsak atfal teekam projam..."

Un winsch tilai draudšigi pamiršschkinaja ar azim pret Bogdana kalpeem, kuru fiarpà pamanija daschu labo wezu pašinu, it là gribedams few draugus eeguht, kad wehlaku fahktos trazis.

Bogdana kungs tilai paraustija plezus.

„Kratam jau pascham labak jasin, kur winam ihstà weeta!" Winsch aifgreesàs atpatak ,kungu istabinà', dewa sifhmi musikanteem, lai tee fahlot no jauna usspehlet, un pawehleja krodšimeekam, lai tas patlaban atnahfuschajeem weeseem noleekot preekschà pudeli wihna. Sahmels Guseks laipni paluhbsa kalpus, lai jel fahstotees drustu zeeschaki, pats apsehbdàs paschà fola galà pee burwim un wilka few blakus sawu jauno kungu. Tas wifu scho laiku stah-
weja, it là nemaš nebsirbedams, ko wini runaja. Azis tilai luhkjojàs us
kahdu no meitenem, kura winam litàs, it là buhtu no mironneem usmodufès,
tilai tagad isfkattjàs wehl daikata un zehlata, nekà winsch to zitab bij redsejis.
Un ari ta nejaudaja azis no wina nowehrst un rokas sem galda fahschraubfa
aif bascham, kas nu notifschot. Nu tatschu tas bij klast, us ko wina bija
gaidbijuse là us kahdu Pestitaju, kapehz tab nu tas wehl kawejàs un nenahza
winu aplampt, là toreis, kad tas winu neschus aifnefa us Gahrtschneefoem?...

Apsehshotees Sahmels Guseks fanehma sawu kungu aif rokas un tam
fchuksteja: „Kungs, atjehdsees jel, jo drihs fahktees nopeetnas leetas un mums
wajadsès isleetot nagus. Un usmanees, ko tew fahfichu: ahrà kropa preekschà
stahw aifjuhgtš sirgš; lam tas peeder, to nesinu, tas mums ari weena alga.
Bet war gabitees, ka mums tas wehlaku wajadsigs, un tab newilzinees nekò,
bet tilai kahp eeschà un laidees prom. Gan es par to gabdaschu, ka tewi
neweens pee tam netrauzès."

Baginſtu Janis palozija galwu, par ſihmi, ka bij ſapratis, un Guſels peelehja diwas glahſes pilnas no preekſchâ noliktâs pubeles wiĥnâ. Tad winſch peefſchkindinaja pee tuwako blakus ſehdetaju glahſem: „Nu tad uſ weſelibam, miĥtee laimiki, lai augſtas laimes muĥſu draugam un apſlahwibu ſariſkotajam Auguſtam Bogdanam!“ Bet neweens neta neatbildeja, tapeĥz ka wiſeem bij bail, ka tikai neatſkaitina ſawu lungu.

Pa tàm ſtarpam muſikanti ſahka ſpehlet, kâ Bogdana kungs wineem pa-wehleja, bet neweens pats no jaunajeem laudim nepoſâs uſ dejoſĥanu. No-ſpeedigſ klufums walbija leelajâ kroga iſtabâ, un iſſtatijâs pawiſam eĥrnoti, ka muſikanti ſpehleja un neweens nedejoja, kameĥr zits zitu nopeetni uſluĥtoja, ne wahrda nerunajot. Te Filuſchſ Bogdans iſzehlâs un kalpeem uſſauza: „Nu ſehni, waj tad jums ahbezēs lihdsi, kad tur tâ ſehſĥat pee ta ſkolmeiſtara?“

Janis gribeja duſmigi truĥktees augſchâ, bet wezais uſlika roĥu winam uſ elſona.

„Lai paleef, kungs, es winam atbildeſĥu!“ Un tad winſch diſtâ balſi ſauza: „Tee, kaſ te man apſahrt ſehd, ir wiſi nopeetni laudis, kaſ wiſu wajaſſigo jau iſmahzijuſĥees. Bet ja tu, ſĥmurguli, gribi te apſehſtees, tad tew labpraĥt pateiſĥam, kaſ tew paſĥam jamaĥzas: tew weĥl ir ſlapſiſĥ aiſ auſim!“

Bogdana kungs, dſirdebams uſſahĥto ĥildu, pagahja atkal lihdsi ſleekſnim un duſmigi apſauza ſawu deĥlu: „Waj tad nemani, ka tee abi tikai ĥildu labad ſĥe atnahkuſĥi? Bet es negribu, lai teem weĥlaku teeſas preekſchâ buĥtu eemeſſe teit, ka mehſ winus uſmudinajuſĥi uſ ĥildam. Ja wineem mugura neef, tad lai wiĥi kaſas!... Un kaſ tad taſ ir, ka neweens pats nedejo?“ Bogdana kungs apſtatijâs uſ wiſam puſem un tad pazeltâ balſi runaja taĥlak: „Un, deĥls Danijel, par ko tad tu tâ apſlinzis ſehdi? Waj tew nemaſ kaĥjas nezilajas uſ danzi?“

Tâ ka kungs runaja, tad muſikanti apſtahjâs ſpehlet un Bogdana kungs tagad gaiſĥi ſaprotami pameta ar roĥu, norahdidams uſ Heldera Leniti. „Tawâ weetâ buĥdams jau gan ſinatu, kuru es ſew iſfraudſitu!“ ...

Danijels Bogdans zehlâs augĥchâ un pats neſinaja, ko darit. Beenigi winſch bij it ſĥaidri noſtatijees, kâ Baginſtu Janis ar Leniti ſaſtatijâs, un wiſu ſĥo laiĥu winſch bij tikai par to domajis, kâ ſawu eenaidneeku nogalinat, kaſ winam bij atnehmis wiĥa engeliti. Bet nu tehws pats uſſtahjâs winam par lihgarwas eeprezinataju?

(Turpmat weĥl.)

Доволено цензурою. Рига, 15 ноября 1903.

Drutaĥis S. Mumanſ, Jelgawâ, Beelajâ eelâ № 21.